

SZKOLENIA Z WALKI WRĘCZ DLA SŁUŻB TO INWESTYCJA W BEZPIECZEŃSTWO PAŃSTWA

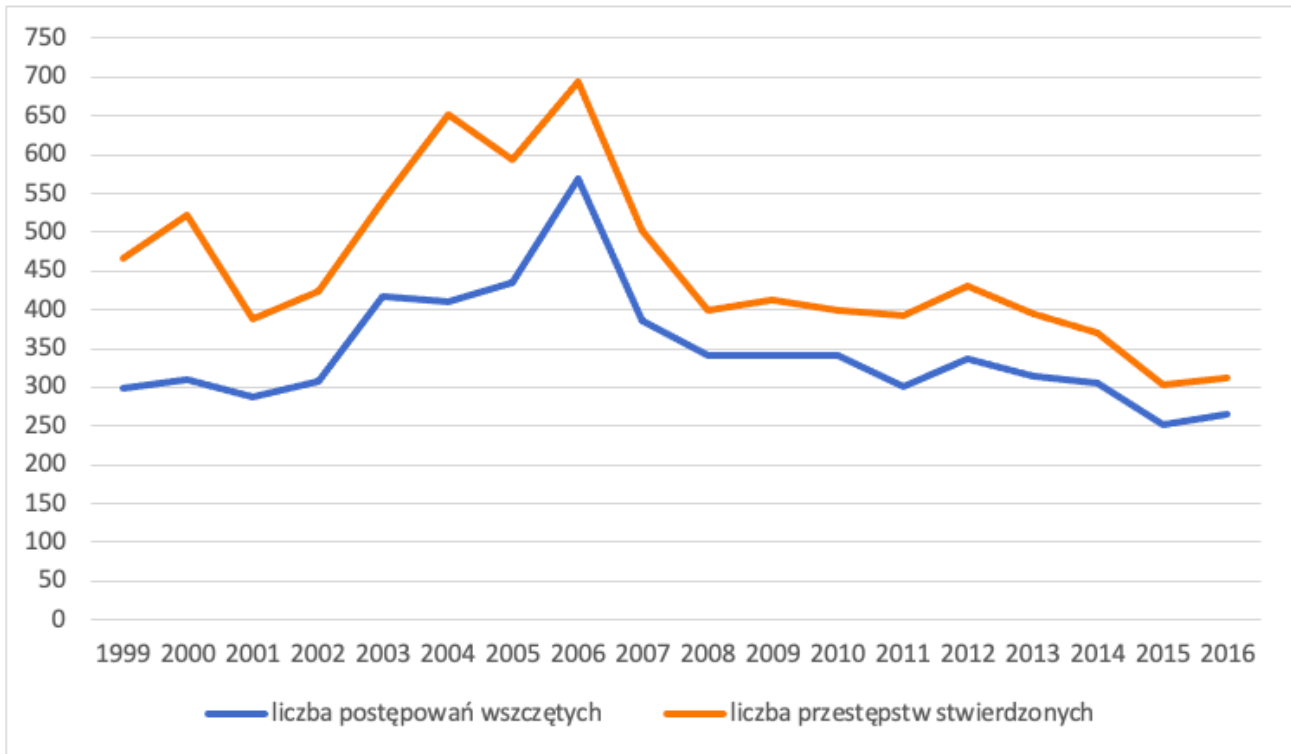
Służby bezpieczeństwa, zarówno policyjne oraz wojskowe stanowią podstawę bezpieczeństwa i porządku publicznego każdego państwa. Podczas służby wielu funkcjonariuszy narażonych jest na fizyczny atak w bliskim dystansie (zazwyczaj uniemożliwiający natychmiastowe użycie środków przymusu bezpośredniego), często ze strony agresora uzbrojonego, silniejszego, będącego pod wpływem środków odurzających lub kilku agresorów. Szkolenia z walki wręcz dla służb bezpieczeństwa są niezbędną inwestycją w bezpieczeństwo państwa, ponieważ umożliwiają mundurowym skutecznie wykonywane obowiązki służbowych z mniejszym ryzykiem utraty zdrowia i życia w przypadku wystąpienia fizycznego ataku.

Organy państwa dokonują różnych działań, aby zapewnić bezpieczeństwo osobiste przedstawicielom służb mundurowych np.: poprzez kampanie mające na celu poprawę świadomości społeczeństwa czy wprowadzanie sankcji za dane przestępstwo w celu zniechęcenia potencjalnych agresorów, jednak nawet pomimo takich działań omawiane zjawisko nadal jest znaczące, na co wskazują poniżej przedstawione statystyki.

Na podstawie danych zebranych przez Federal Bureau of Investigation od 2009 do 2018 roku w Stanach Zjednoczonych (dalej USA) wystąpiło 552 222 ataków na funkcjonariuszy policji podczas służby. Wiele z nich zakończyło się poważnymi ranami czy nawet trwałym uszczerbkiem na zdrowiu mundurowego, a 510 śmiercią. Wśród zabitych jedynie 107 przedstawicieli prawa użyło broni, 73 podczas walki starało się jej dobyć, 287 nawet nie próbowało sięgnąć po broń, a 21 zginęło z bronią w rękę, lecz z pewnych względów jej nie użyło. W ujęciu ilościowym liczba zabitych policjantów w stosunku do liczby ataków jest niska, jednak nieznaną jest dokładna liczba funkcjonariuszy, którzy ponieśli inne obrażenia oraz jakie były ich skutki dla zdrowia czy możliwość kontynuowania służby. Powyższe statystyki wskazują, że zjawisko ataków na policjantów w USA jest obecne, pomimo większych uprawnień funkcjonariuszy oraz lepszego wizerunku i szacunku wobec instytucji wśród społeczeństwa niż wobec jej odpowiedników w większości państw europejskich.

W Polsce pomimo poważnych konsekwencji karnych (w postaci nawet do 10 lat pozbawienia wolności za czynną napaść na funkcjonariusza publicznego lub do 12 lat w przypadku wystąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza; tj. art. 222 i art. 223 kodeksu karnego), również można zaobserwować akty fizycznej agresji skierowane w stronę służb mundurowych. Mają one miejsce podczas wszelkiego rodzaju marszy i protestów, ale również w ramach codziennej służby poszczególnych funkcjonariuszy. Od 2000 roku zgodnie ze statystykami policyjnymi czynne napaści na policjantów w tym z użyciem niebezpiecznego narzędzia (noże, siekiery, metalowe pręty, łomy itp.) są zjawiskiem częstym, ich roczna liczba waha się od 251 w 2015 roku aż do 695 w 2006 roku.

Liczby przestępstw przeciwko 223 k.k. w latach od 1999 do 2016 roku.

Opracowanie własne na podstawie danych Statystyki Policzynej.

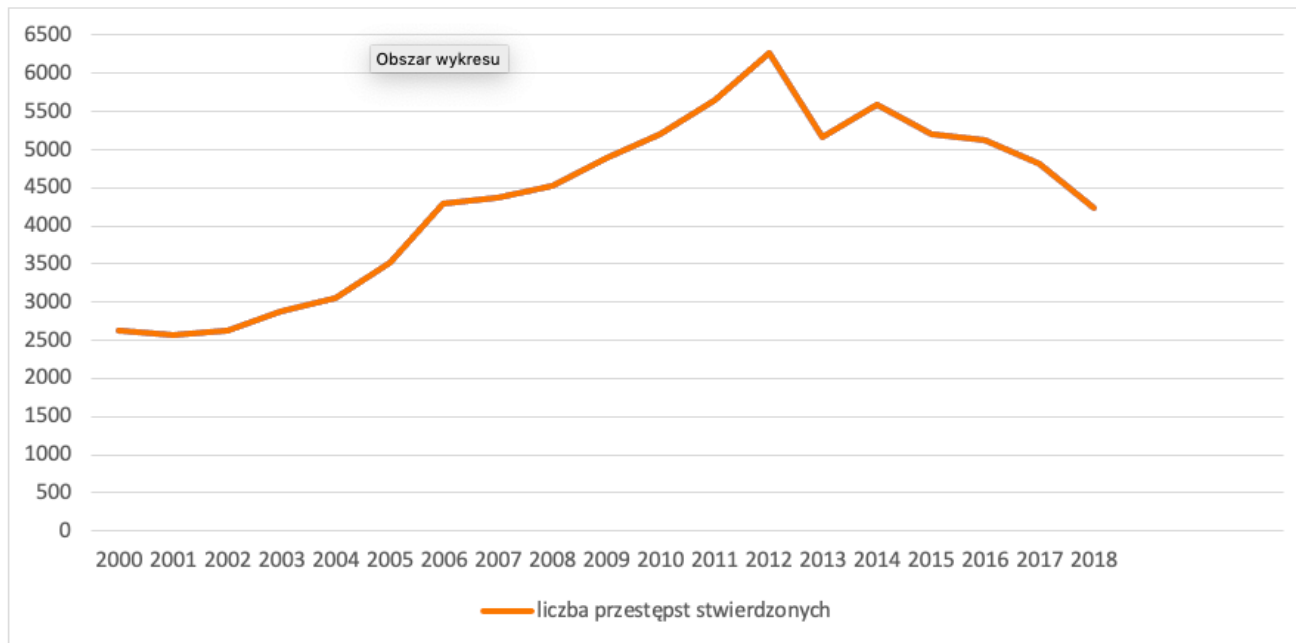
Natomiast według Rocznika Statystycznego Rzeczypospolitej Polskiej z 2019 roku liczba czynnych napaści i naruszeń nietykalności cielesnej wobec funkcjonariuszy publicznych w 2018 roku wyniosła 4237. Wiele zdarzeń tego typu zostaje nagrywanych, przykładem takiej sytuacji jest zdarzenie mające miejsce 18 września 2020 roku w Pastuchowie. Mieszkaniec miasteczka nagrał pobicie policjantów przez dwóch mężczyzn będących pod wpływem alkoholu. Na nagraniu wyraźnie widać braki w wyszkoleniu policjantów. Mundurowi z drobnymi obrażeniami trafili do szpitala, całe zajście mogło jednak skończyć się o wiele gorszym scenariuszem np.: trwałym uszczerbkiem na zdrowiu lub nawet utratą życia funkcjonariuszy lub osób będących w pobliżu zdarzenia, odebraniem broni palnej policjantom przez agresorów i wykorzystaniem jej do popełnienia przestępstwa.

Czytaj też: [Policja zapyta Polaków, co myślą o jej pracy](#)

Opisane powyżej zdarzenie nie jest jedynym, które może wskazywać na potrzebę znaczącej poprawy umiejętności walki wręcz i samoobrony wśród polskich służb bezpieczeństwa. Posiadanie takich umiejętności przez funkcjonariuszy jest tym bardziej istotne, że funkcjonariusz w przeciwieństwie do zwykłego obywatela, nie może tak jak on wybierać pomiędzy ucieczką lub walką – jeśli jest zagrożony atakiem lub jest zaatakowany i dzieje się to w trakcie wykonywania zadań służbowych jedyna dopuszczalna reakcja to działanie zgodne z prawem zapewniające oczekiwany efekt jakim jest unieszkodliwienie agresora i zapewnienie sobie oraz innym funkcjonariuszom bezpieczeństwa. Przedstawiciele służb często wzywani zostają, aby pomóc ofiarom przestępstwa, dlatego też i z tego punktu widzenia opcja ucieczki jest nie dopuszczalna. Od funkcjonariuszy wymaga się przeciwstawienia się agresorowi i przejęcia kontroli nad sytuacją. Jednak, aby możliwe było wykonanie przez interweniującego powyższego działania niezbędne są odpowiednie umiejętności oraz wiedza z

omawianego zakresu.

Liczba przestępstw stwierdzonych przez policję i prokuraturę w zakończonych postępowaniach przygotowawczych przeciwko art. 222 i 223 k.k. (łącznie).
W latach od 2000 do 2018 roku.

Opracowanie własne na podstawie Roczników Statystycznych Rzeczypospolitej Polskiej Głównego Urzędu Statystycznego 2000-2019.

Szkolenia z walki wręcz dla służb mundurowych mają przede wszystkim na celu przygotować funkcjonariusza do obrony w przypadku wystąpienia fizycznego ataku w bliskim dystansie w sytuacji, w której nie jest możliwe użycie środków przymusu bezpośredniego. Podczas przedmiotowego szkolenia oprócz realizacji oczywistego celu jakim jest nauka poszczególnych technik samoobrony, należyta uwaga powinna zostać poświęcona również następującym elementom, które dodatkowo w istotny sposób wpłyną na podniesienie poziomu bezpieczeństwa:

- **świadomość sytuacyjna** - rozumiana jako umiejętności wybrania odpowiednich technik, narzędzi i sposobów zachowania w przypadku wystąpienia różnych zagrożeń ze szczególnym uwzględnieniem otoczenia (miejsca, czasu, liczby agresorów, itp.) w którym agresja wystąpiła, oczekiwana umiejętność to wybranie najlepszej techniki dostosowanej do sytuacji. Dla przykładu: inne rozwiązanie wobec ataku nożownika należy zastosować na otwartej przestrzeni (np.: na ulicy) oraz inne w zamkniętej przestrzeni (np.: w ciasnym pomieszczeniu jakim jest winda).
- **"mentalność wojownika"** - wykorzystanie elementów treningu mentalnego, pozwalającego na wykreowanie wśród funkcjonariuszy odpowiedniego nastawienia psychicznego, które umożliwi właściwe zareagowanie w sytuacji kryzysowej, zmniejszy ryzyko wybuchu paniki, postawy biernej, oraz co równie istotne stworzy umiejętność wygenerowania stanowczego działania i kontrolowanej agresji, która jest niezbędna do skutecznej obrony w sytuacji szczególnie trudnej (np.: wystąpienie uzbrojonego lub kilku agresorów).
- **wiedzy z zakresu bezpieczeństwa osobistego** - ogół zasad oraz taktyk zwiększających bezpieczeństwo personalne funkcjonariuszy wobec zagrożenia fizycznym atakiem podczas służby jak i również prywatnego życia codziennego. W ramach tego elementu szczególną uwagę należy poświęcić aspektom takim jak: wykrywanie zagrożeń (np.: na podstawie mowy

niewerbalnej potencjalnego agresora), oznaki ryzyka wystąpienia zamachu terrorystycznego (np.: poprzez wykrywanie anomalii), deeskalacja sytuacji agresywnej mogąca prowadzić do bezpośredniego zagrożenia, negocjacje kryzysowe itp.

- **odpowiednie przystosowanie szkolenia do specyfiki służby** – charakter szkolenia musi być inny w przypadku służb policyjnych, wojskowych, ochrony czy ratowniczych, ponieważ każdego z wymienionych sektorów dotyczą specyficzne dla niego zagrożenia oraz zadania.
- **maksymalne skrócenie czasu reakcji** – jednym z kluczowych elementów skutecznej obrony jest szybka reakcja na zaistniałe zagrożenie, należyta uwaga powinna zostać również poświęcona rozwijaniu tej umiejętności.

Powyższa charakterystyka szkolenia według autora tekstu zawiera najważniejsze elementy pozwalające na efektywne przygotowanie funkcjonariusza do samoobrony przed fizycznym atakiem. Opisane powyżej szkolenie zawiera wszystkie niezbędne elementy pozwalające na efektywne przygotowanie funkcjonariuszy służb mundurowych do skutecznej obrony w sytuacji wystąpienia zagrożenia podczas służby. Dodatkowo zaznaczyć należy, że tego typu szkolenia nie powinny być akcją jednorazową tylko powinny być realizowane cyklicznie, tak aby oczekiwany sposób działania przez funkcjonariuszy był dla nich czymś naturalnym i automatycznym. Oczekiwany efekt szkolenia, oprócz odpowiedniego zakresu może być osiągnięty wyłącznie wtedy, kiedy szkolenia będą prowadzone przez odpowiednich trenerów posiadających wiedzę teoretyczną, umiejętności praktyczne oraz doświadczenie w działaniu w tego rodzaju sytuacjach. Najlepszym wyborem jest powierzenie cyklicznych treningów wykwalifikowanym instruktorom będącym ekspertami z zakresu systemów walki (np.: Krav Maga czy Defendu) ponieważ w przeciwieństwie do sportów i sztuk walki (np.: Boks czy Karate) biorą one pod uwagę wszystkie elementy mogące wystąpić podczas sytuacji "na ulicy", jak np. uzbrojony agresor, wielu agresorów, niesprzyjające otoczenie lub sytuacje ekstremalne jak szantaż bronią czy próba porwania.

Szkoleniem walki wręcz w większym lub mniejszym zakresie powinny zostać objęte wszystkie służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo, nie tylko służby siłowe jak policja, ale również ratownicze. Ratownicy medyczni, którzy bardzo często są jako pierwsi na miejscu zdarzenia, są wysoce narażeni na fizyczny atak. Kontakt z osobami pod wpływem alkoholu i narkotyków, w tym dopalaczy, które powodują olbrzymią agresję, tylko potęgują to ryzyko. Dlatego autor chciałby zwrócić uwagę, że potrzeby realizacji przedstawionego szkolenia nie można zawęzić jedynie do obszaru zainteresowania wybranych służb.

Czytaj też: [Walka w ogniu. KSP publikuje nagrania z 11 listopada \[WIDEO\]](#)

Szkolenia z walki wręcz dla służb bezpieczeństwa są niezbędną inwestycją w bezpieczeństwo państwa, ponieważ umożliwiają funkcjonariuszom skuteczne wykonywanie obowiązków służbowych oraz zmniejszają ryzyko utraty zdrowia i życia w przypadku wystąpienia fizycznego ataku.

Mikołaj Woźniak – instruktor samoobrony oraz wykładowca z zakresu bezpieczeństwa. Ma doświadczenie w prowadzeniu szkoleń dla różnych grup w tym np. kobiet czy funkcjonariuszy publicznych. Aktywnie udziela się również naukowo współpracując i prowadząc szkolenia dla wielu akademickich jak i prywatnych instytucji.

CHINY
Zrozumieć
imperium

Historia Chin według Piotra Plebaniaka, autora
bestsellerowych 36 forteli oraz przekładu *Sztuka wojny*

HISTORIA CHIN WEDŁUG PIOTRA PLEBANIAKA

AUTORA BESTSELLEROWYCH 36 FORTELI
ORAZ PRZEKŁADU SZTUKA WOJNY

Defence **24**
WYDAWNICTWO

Sklep.Defence **24**

Reklama